

vigtigt Anliggende som det foreliggende. Men indtil videre maa man jo tage til Efterretning, at saaledes er Stillingen.

Desværre har det konservative Folkepartis Repræsentanter i Udvalget stillet sig paa en noget lignende Maade. Ganske vist erkender dette Mindretal i sin Indstilling, at særlige Forholdsregler tiltrænges, og man erkender ogsaa, at der kan være Brug for et Organ som det, der er foreslaaet i Lovforslaget, et Organ af en vis Elasticitet, som hurtigere og lettere kan træffe Beslutninger ogsaa i de Perioder, hvor Rigsdagen ikke er inde. Endvidere siger man, at man ikke principielt vil modsætte sig paa ny at prøve med en Importregulering i enkelte konkrete Tilfælde, men man har ikke givet nogen som helst Antydning af, hvilke disse Tilfælde er, eller paa anden Maade rakt Haanden frem til en positiv Forhandling paa det Grundlag, som Lovforslaget hviler paa, og som man altsaa som nævnt i ret stor Udstrækning anerkender. Derimod har man fra konservativ Side forelagt et Forslag, hvorefter et lignende Organ skulde oprettes, ikke til importregulerende, men til toldregulerende Virksomhed. Dette har man, saaledes som der gøres Rede for i Betænkningen, lagt paa Udvalgets Bord og sagt: dermed basta, det er vort sidste Ord, det vil vi foreslaa, paa det Grundlag kan vi forhandle, men ikke paa noget som helst andet. Naar det samme Mindretal paastaar, at Regeringspartiets Repræsentanter i Udvalget stift har holdt paa Regeringens Forslag, er dette ikke rigtigt, vi har netop inviteret til en Forhandling. Man har inviteret til en Forhandling, men man har ikke kunnet faa nogen Forhandling, hverken paa det Grundlag, hvorpaa Regeringsforslaget hvilede, eller paa nye Tanker, som var af den Beskaffenhed, at en Forhandling fra vor Side kunde tiltrædes. Det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, vilde jo skyde Socialdemokratiet i Skoene, at Socialdemokratiet er et protektionistisk Parti. Dette er ganske urigtigt, hvilket ogsaa fremgaar af den Holdning, vi i dette Tilfælde som ved mange tidligere Lejligheder har indtaget overfor det fra konservativ Side fremsatte Forslag. Hele vor hidtidige Politik ligger aaben for det ærede Medlem og for alle andre, som har Lyst til at beskæftige sig dermed, og den vil bære Vidnesbyrd om, at det ærede Medlem har ganske Æret, naar han vil stikke os i Skoene, at vi er et protektionistisk Parti. Vi har den Opfattelse, at saadanne Toldpaalæg fordyrer Forbruget, baade med Hensyn til de importerede Varer

og de hjemmefremstillede Varer, og derfor saa langt fra at være en valutagavnlig vil være en valutaskadelig Foranstaltning. Man kan bruge Toldforanstaltninger til at skaffe Penge i Statskassen, og det er naturligvis et Formaal, men det er jo ikke det, det her i første Linie kommer an paa. Her kommer det an paa at gavne den danske Valuta, og til dette Formaal har vi anset det konservative Ændringsforslag for aldeles uegnet. Det maa jo nu blive de Konservatives Sag at staa til Regnskab overfor dem, de repræsentterer, for den negative Holdning, de ved denne Lejlighed har indtaget. Vi beklager, at denne negative Holdning har været til Stede hos begge Partier trods de Advarsler, som har lydt, medens Udvalget har virket. Det var en Advarsel, da der omtrent samtidig med Sagens første Behandling paa ny fremkom en vis Uro om Valutaen, der gav sig til Kende i lange, vidtløftige Artikler i Pressen og i skærpede Foranstaltninger fra Valutacentralens Side overfor Spekulationen, som var ved at finde Vej omkring de Spærreforanstaltninger, man oprindeligt havde truffet, og det er en Advarsel, som nu er kommet i den ellefte Time fra Valutacentralen, fra et kompetent Sted, hvor man stærkt beklager, saaledes som jeg har skildret det, Udsigten til, at denne Rigsdagssamling skal slutte uden noget som helst positivt Resultat i valutasikrende Retning.

Jeg vil gerne have Lov til til Slut at minde om, at dette Lovforslag, som det høje Ting nu efter det ærede Medlems Udtalelse vil gaa til at forkaste, er et Forslag, der er vedtaget i Folketinget, det Folketing, som fremgik af Valget den 11. April, og som altsaa er i Overensstemmelse med Valgets Udfald. Nu hørte jeg nok, der ved første Behandling blev sagt et og andet om Landstingets Ligeberettigelse, Landstingets Stilling, Landstingets Magt o. s. v.; og hvor langt det rækker, ved vi jo alle sammen, hvad Tallene angaar. Det vidste vi, inden Lovforslaget blev indbragt her og inden Valget den 11. April. Vi vidste meget vel, hvorledes de forskellige Partiers Stemmetal er i dette Ting, og for saa vidt er der ved denne Sags Behandling ikke aabenbaret os noget nyt. Men naar ærede Medlemmer af Tinget vil slaa sig til Ro med, at denne Magt kan man under alle Forhold uden videre benytte og staa paa, saa turde det alligevel vise sig at være en Fejlslutning, thi Landstingets Magt er, som saa megen anden Magt i denne Verden, god og sikker i Magsvejr, men den er ikke stormsikker. I det Øjeblik, der paa ny bliver Uro om Valuta-